

middelheim
museum

Camille Henrot

Wet Job

11.06 — 16.10.22

Welkom

“De uitnodiging van het Middelheimmuseum aan Camille Henrot om een solotentoonstelling samen te stellen, past in een lange traditie van samenwerkingen met internationale kunstenaars. Voor de kunstenares klopt het ook om haar werk in het kunstpark te tonen. Henrot vindt dat kunst vruchtbaar moet zijn. Ze ‘plant’ als het ware haar werken in het kunstpark en nodigt de kijkers uit om hun betekenis te laten groeien, net als de 8.000 m² wilde bloemenweide die speciaal voor dit project werd ingezaaid.”

— Sara Weyns, Directeur Middelheimmuseum

Foto: Ans Brys

Welkom

Wet Job is de eerste solotentoonstelling in België van de internationaal gelauwerde kunstenares Camille Henrot (°1978).

De tentoonstelling is verspreid over twee zones in het kunspark, u kan de route starten waar u wil.

De tentoonstelling is de eerste die zich concentreert op de beeldhouwkunst van de kunstenares en brengt bijna 40 werken, gemaakt in de afgelopen tien jaar, samen in de uitgestrekte openluchtomgeving van het Middelheimmuseum. Met meer dan één publieke ingang biedt het terrein van het Middelheimmuseum meerdere startpunten van of trajecten doorheen het oeuvre van Henrot, dat werken omvat uit de series *Overlapping Figures* (2011), *Desktop* (2013-2014), *Monday* (2016), *System of Attachment* (2018-2021) en *Wet Job* (2021-2022).

Camille Henrot

3,2,1..., brons, druipsteen, polyurethaan, aluminium, messing, plaaster, staal, wax, hout, verschillende afvalmaterialen, 2021

Exhibition view, "Wet Job", Middelheim Museum, 2022, p.4, p.6

Wet Job

In de context van deze tentoonstelling heeft 'Wet Job' een meervoudige en veranderlijke betekenis: het verwijst naar de geboorte, naar het geven van borstvoeding en het afkolven (denk aan het Engelse 'wet nurse') en tegelijkertijd naar de dood (denk aan 'wet work', een eufemisme voor moord), de vloeibaarheid van identiteit en de soms rommelige aard van menselijke relaties.

Camille Henrot
Undelivered Message
(detail), brons, 2016
Exhibition view van
"Days are Dogs"
Carte Blanche
voor Camille Henrot
Palais de Tokyo, 2017

Foto: Zachary Tyler Newton.

Rond het Braempaviljoen Monday Serie (2016)

Aan de zuidelijke ingang van het Middelheimmuseum staat een cast van personages uit *Monday* (2016) tentoongesteld. De figuren *Derelitta*, *No Message* en *Undelivered Message*, die iets groter zijn dan menselijke schaal, zweven in een toestand van gelijktijdige verzadiging en verwachting. Hoewel ze in groep staan, zijn ze geïsoleerd en voortdurend in conflict met de technologische apparaten en routines waarvan ze afhankelijk zijn. We zouden ze kunnen vergelijken met een groep humeurige tieners, of met een familie rond de eettafel - hongerig, onverschillig, gehoorzaamend aan de verwachtingen die hen worden opgelegd, maar vol ongeduld om terug te keren naar hun ondeugden.

Kaart

Monday (2016)

- 1 *Derelitta*, brons, aluminium, ijzer, 2016
- 2 *No Message*, brons, aluminium, CD-schijf, 2016
- 3 *Undelivered Message*, brons, hout, 2016

In het Braempaviljoen

Wet Job Serie (2021)

Camille Henrot
End of Me (detail),
brons, plastic buizen,
jeans, 2021

Foto: Annik Wetter

Kaart

- 9 *Iron Deficiency*, brons (arm, strijkijzer), hout (plank), staal (steun), versterkt acryl (deken), 2021
- 7 *End of Me*, brons, plastic buizen, jeans 2021
- 8 *A Free Quote*, brons (hanger), plastiek, PU druppels 2021

In het Braempaviljoen verkennen drie werken uit Henrots serie *Wet Job* (2021) de beperkingen en grenzen van het postnatale lichaam. Met *Iron Deficiency*, *End of Me* en *A Free Quote* kijkt Henrot naar het transactionele mechanisme van uitwisseling - tussen moeder en kind, maar ook tussen moeder en machine - het toedienen, zogen en afscheiden volgens schema. Terwijl het lichaam wordt getransformeerd van vast naar vloeibaar, van vloeibaar naar damp en van ingesloten naar lekkend, beschouwt Henrot de waarde van moedermelk als ondergewaardeerde, ondergecompenseerde arbeid.

“Ik ben geboeid door gedachten over borstvoeding en schuld. We staan uiteindelijk in schuld bij onze moeders. In industriële termen is moedermelk als een grondstof die de ene mens van de andere afneemt. Ik begon in psychoanalytische termen te denken dat de schuld die wij allen inherent aan onze moeders hebben, verantwoordelijk zou kunnen zijn voor de vooroordelen van de maatschappij ten opzichte van vrouwen. Dat het gevoel iets verschuldigd te zijn, leidt tot een bepaald soort minachting.”

— Camille Henrot

Camille Henrot
Iron Deficiency (detail), brons
(arm, strijkijzer), hout (plank), staal (steun),
versterkt acrystal (deken), 2021

De kern van Henrots sculpturale praktijk is een impuls om vormen toe te schrijven aan de 'tussenstaat' van het lichaam, in overgang van de ene toestand naar de andere, aan verschuivende identiteiten en innerlijke conflicten. Henrots hybride figuren - noch menselijk, noch dierlijk, noch plantaardig van vorm - verkeren in een staat van voortdurende wording. Ze suggereren steeds dat ze kunnen evolueren of degenereren. Ze lijken te verzinken in hun eigen metafysische tegenstrijdigheid.

Onderweg naar Hortiflora

System of Attachment Serie (2019)

De beelden uit de reeks *System of Attachment*, Henrots grootste reeks sculpturen tot nu toe, staan her en der doorheen de tentoonstelling. Geïnspireerd door de manier waarop we de wereld proberen te begrijpen voordat we kunnen spreken - door smaak en aanraking -, sluit de reeks aan op de interesse van de kunstenaar in de zinnelijke basis van kennis. Twee grote sculpturen van Henrot verbinden de noord- en zuidkant van het Middelheimmuseum. *OCPD* (2019) is een grote nevelachtige vorm, die bijna gewichtloos lijkt, omhooggehouden door stof die zweeft in de wind en met twee punten opwaarts reikt om de nevel omhoog te houden. *Every Goodbye* (2019), een opeenvolging van drie grote vraagtekens waar een bijtring aanhangt, onderzoekt de prelinguïstische ervaring aan de hand van een leesteken.

Kaart

12 *Every Goodbye*,
brons, 2019

11 *OCPD*, brons, 2019

Foto: archives kamel mennour

Camille Henrot
OCPD, brons, 2019

Camille Henrot

A portrait of Camille Henrot, a woman with reddish-brown hair, smiling and looking towards the camera. She is positioned between two large, textured, light blue-green cylindrical objects that frame her face. She is wearing a dark t-shirt with a brown and green pattern, a gold necklace with a circular pendant, and a ring on her left hand. The background is a plain, light-colored wall.

Camille Henrot, portret 2019 - Foto: Maria Fonti

Camille Henrot (geb. in 1978 in Parijs, leeft en werkt in Berlijn en New York) wordt erkend als een van de meest invloedrijke figuren in de hedendaagse kunst. Henrot haalt haar inspiratie uit een speels onderzoeksproces en werkt met een waaier van media, waaronder film, tekenen, schilderen, beeldhouwen en installatie. Henrots werk is geïnspireerd door literatuur, rommelmarkten, cartoons, social media, zelfhulp en de alledaagse banaliteit en toont de complexiteit van het leven, van zowel privépersonen als wereldburgers, in een steeds meer geconnecteerde en overprikkelde wereld.

In 2013 kreeg Henrot lovende kritieken voor *Grosse Fatigue* (2013), waarvoor ze de Zilveren Leeuw in ontvangst mocht nemen op de 55e Biënnale van Venetië.

In 2016 ontving Henrot de Carte Blanche in het Parijse Palais de Tokyo, waar haar grote overzichtstentoonstelling 'Days Are Dogs' plaatsvond. Henrot heeft wereldwijd talrijke tentoonstellingen gehad, onder meer in het New Museum, New York; Fondazione Memmo, Rome; Tokyo Opera City Art Gallery, Japan; National Gallery of Victoria, Melbourne, en vele andere.

Andere aanstaande solotentoonstellingen in 2022 vinden onder meer plaats in Kunstverein Salzburg, Oostenrijk, en het Munch Museum in Oslo.

In en rond het water

Laundry (2022)

Contrology (2016)

Het nieuwe werk *Laundry* (2022), geïnstalleerd in het bestaande bassin van de Hortiflora, is Henrots eerste fonteinwerk, dat in première getoond wordt in het Middelheimmuseum. Een opgehangen hemd hangt te drogen en is voorzien van intraveneuze buisjes. De sculptuur lekt langzaam druppels water die verwijzen naar het voortdurend verstrijken van de tijd, het ouder worden en de broosheid van het lichaam. Henrot werd geïnspireerd door een verblijf in het huis van een vriend, bij een voormalige ‘wasplaats’ waar mensen hun kleren met de hand wassen in buitenrivieren. “Je eigen kleren met de hand wassen, houdt in dat je het vuil zelf ziet wegdrijven. Misschien is er binnen die handeling enige troost, namelijk de wetenschap dat we alleen vooruit kunnen in de tijd. Zoals Heraclitus zei: “Je kunt nooit twee keer in dezelfde rivier stappen”.

Kaart

14 *Laundry*,
brons, intraveneuze
leidingen, 2022

13 *Contrology*, brons,
2016

In Het Huis

Overlapping Figures (2011)

Foto: Alexandra Serrano

Camille Henrot
Overlapping figures,
brons, plaaster, hout
2011

Kaart

17 19 21 22

Overlapping Figures

16 3,2,1..., brons,
druipsteen,
polyurethaan,
aluminium, messing,
plaaster, staal, wax,
hout, verschillende
afvalmaterialen, 2021

In paviljoen Het Huis zien we bij *Overlapping Figures* (2011) en *3,2,1...* (2021), vergelijkbare beeldhouwprocessen, hoewel dit tweede werk tien jaar later werd gemaakt. Beide kunstwerken tonen de overblijfselen van hun eigen vervaardiging: hamers, bakstenen, houten planken, stukken gips, dozen, kwasten en resten van andere vernielde werken. De bronzen wormachtige vormen van *Overlapping Figures* lijken tegelijkertijd te ontsnappen en terug te deinzen, terwijl de meer dan levensgrote moederkraai van *3,2,1...* een traan wegpinkt bij het wanordelijke nest dat ze voor zichzelf heeft gebouwd.

Camille Henrot
3,2,1..., brons, druipsteen,
polyurethaan, aluminium, messing,
plaaster, staal, wax, hout,
verschillende afvalmaterialen, 2021
Exhibition view, "Wet Job"
Middelheimmuseum, 2022

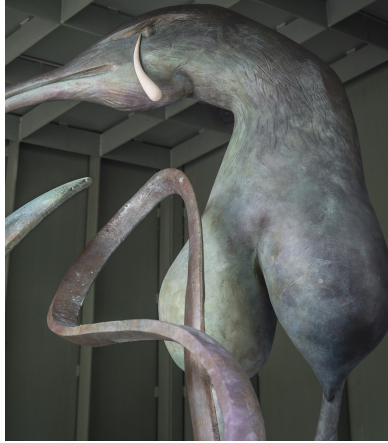

Foto: Ans Brys

Henrot erkent dat het scheppingsproces automatisch het ontstaan van afval impliceert. De titel van het werk *3,2,1...* verwijst naar de psychologische staat van regressie die het moederschap met zich meebrengt, maar ook naar de noodsituatie van de klimaatcrisis. Hoewel gekenmerkt door individuele schaamte en schuld, positioneert Henrot postnatale depressie en verdriet om het klimaat eerder als crises van collectieve en politieke verantwoordelijkheid.

“De grote vogelfiguur is een moederkraai en het afval aan haar poten verwijst naar het gewicht van de verantwoordelijkheden die ze voelt. Maar het afval is tegelijk ook haar nest. Het productieproces is in zekere zin het onderwerp van het stuk. We lijken altijd te consumeren, maar ook geconsumeerd te worden door onze eigen productie. Het schuldgevoel om nieuw leven te scheppen te midden van een klimaatcrisis wordt gecombineerd met het schuldgevoel om kunstenaar te zijn. Het beeldhouwwerk staat voor de tweeslachtigheid tussen vernietiging en transformatie. Elke transformatie gaat gepaard met het ontstaan van afval en de geboorte van iets nieuws, en kan tegelijkertijd regeneratief en pijnlijk zijn.”

— Camille Henrot

“In plaats van de ‘identiteit’ van het moederschap weer te geven, wil ik werken met het domein van het moederschap, met het gebied dat het inneemt - en de vertakkingen ervan. Ik wil de verwachting van de ‘goede moeder’ proberen ontmantelen en nadenken over het moederschap als een staat van zijn, van gehechtheid en scheiding, waarin tegenstrijdigheden, tweeslachtigheid en innerlijke conflicten kunnen ontstaan en aanvaardbaar zijn.”

— Camille Henrot

Foto: Maria Fonti

In de hagenkamers van Hortiflora Mon Corps de Femme (2019)

Mon Corps de Femme (2019), te zien in de hagenkamers in de Hortiflora-tuin, is een lichaam gevangen tussen twee tegengestelde krachten - de oprijzende vlammen die doen denken aan flamboyante gotiek, en de smeltende zwaarte van de uitgezakte buik. “Ik herinner me een vriendin die naar me riep: ‘Doe de badkamerdeur niet open, alles is uitgezakt’ (of ‘Tout tombe’ in het Frans). De zin achtervolgde me en ik vond het een interessant idee om dit in een beeldhouwwerk verder te onderzoeken. Er zit schoonheid in uitgezakt vlees. De figuur lijkt te desintegreren, maar staat tegelijkertijd zelfverzekerd, als een soort soldaat of wapen. De lege borsten zijn scherp als messen. Ik begon kwetsbaarheid ook als een soort wapen te zien.”

Camille Henrot
Mon Corps de Femme, brons, 2019

Kaart

25 *Mon Corps de Femme*, brons, 2019

Foto: Aurelien Mole

Hortiflora

A Remarkable Ascent (2017)

Bij de noordingang van het Middelheimmuseum staat *A Remarkable Ascent* (2017) centraal in de Hortiflora. In tegenstelling tot sommige meer gekartelde, textuurrijke volumes in Henrots bronzen werken, lijkt het gladde oppervlak van dit beeld alsof het vorm kreeg door een soort vloeibare erosie. Deze figuur worstelt met haar eigen innerlijkheid en lijkt aan haar eigen gedachten te trekken. Ze is geïnspireerd door Henrots letterlijke interpretatie van het Engelse ‘brain melting’ (zo overweldigd worden dat logisch denken onmogelijk is), of ‘overspoeld’ worden door werk. In plaats van te willen uitbreiden en groeien, draagt *A Remarkable Ascent* het gewicht van de overweldiging, oplossend in een druppel van zichzelf.

Camille Henrot
A Remarkable Ascent, brons, 2017
Exhibition view van “Days are Dogs”
Carte Blanche voor Camille Henrot
Palais de Tokyo, 2017

Kaart

30 *A Remarkable Ascent*, brons, 2017

Camille Henrot
L'Enfant Plus, brons, 2019

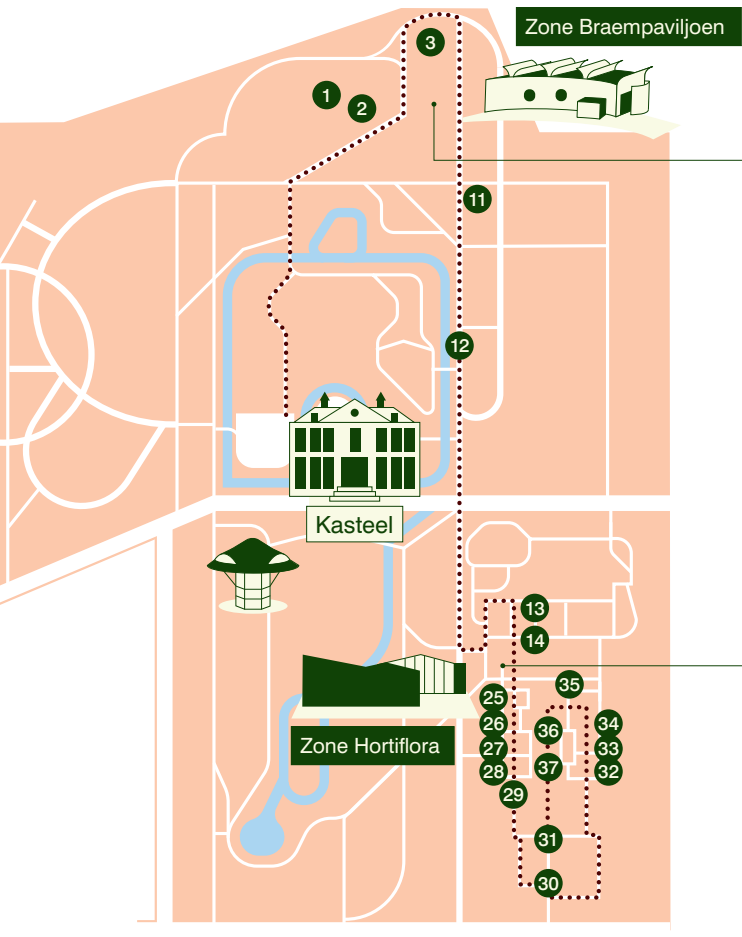
De werken van Henrot zijn zowel in de binnen- als buitenruimtes van het Middelheimmuseum te bezichtigen en staan in een directe dialoog met hun omgeving. Henrot zegt hierover: "Ik wilde niet dat de sculpturen het landschap zouden overheersen, maar dat mijn werk eerder de ruimte zou innemen zoals natuurlijke lichamen dat zouden doen - dat ze zouden kunnen bestaan naast een konijn, koe, paddenstoel of steen." In samenwerking met het museumteam en de stedelijke groendienst selecteerde Henrot wilde bloemen die tijdens de vijf maanden durende tentoonstelling vrij kunnen groeien. De bloemenweide herinnert onrechtstreeks aan Henrots vroegere werken over bloemen, maar deze interventie onderstreept vooral de poreuze aard van de tentoonstelling in haar geheel.

Zone Braempaviljoen

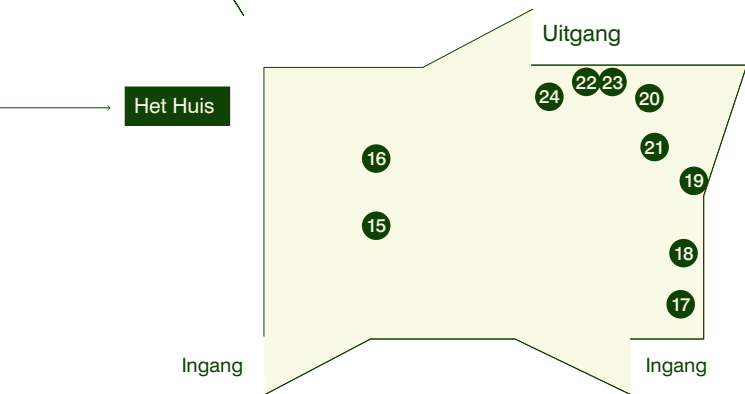
-
1	<i>Derelitta</i> , brons, aluminium, ijzer, 2016
2	<i>No Message</i> , brons, aluminium, CD-schijf, 2016
3	<i>Undelivered Message</i> , brons, hout, 2016
4	<i>Penny Pinching</i> , brons, 2014
5	<i>Learning to Loose</i> , brons, 2019
6	<i>Shemale</i> , brons, 2013
7	<i>End of Me</i> , brons, plastic buizen, jeans, 2021
8	<i>A Free Quote</i> , brons (hanger), plastic, PU druppels, 2021
9	<i>Iron Deficiency</i> , brons (arm, strijkijzer), hout (plank), staal (steun), versterkt acryl (deken), 2021
10	<i>Second Semester</i> , brons, 2019
11	<i>OCPD</i> , brons, 2019
12	<i>Every Goodbye</i> , brons, 2019

Zone Hortiflora

-
13	<i>Contrology</i> , brons, 2016
14	<i>Laundry</i> , brons, intraveneuze leidingen, 2022
15	<i>La Pause</i> , brons, 2017
16	<i>3,2,1...</i> , brons, druipsteen, polyurethaan, aluminium, messing, plaaster, staal, wax, hout, verschillende afvalmaterialen, 2021
17	<i>Overlapping Figures</i> , brons, baksteen en hamer, 2011
18	<i>Sharp Drops</i> , brons, hout, 2014
19	<i>Overlapping Figures</i> , brons, baksteen, 2011
20	<i>Overlapping Figures</i> , brons, plaaster, 2011
21	<i>Overlapping Figures</i> , bronze and wood, 2011
22	<i>The Formation of Teeth</i> , brons, 2013
23	<i>The Formation of Nails</i> , brons, 2013
24	<i>Self Organizing</i> , brons, 2014
25	<i>Mon Corps de Femme</i> , brons, elektrische kabels, 2019
26	<i>Licorne</i> , brons, 2022
27	<i>Two on Call</i> , brons, 2021
28	<i>You Are So Minute</i> , brons, 2022
29	<i>L' Enfant Plus</i> , brons, 2019
30	<i>A Remarkable Ascent</i> , brons, 2017
31	<i>Too early</i> , brons, 2020
32	<i>Gargoyles</i> , brons, 2022
33	<i>Personal Development 2</i> , brons, 2014
34	<i>Personal Development</i> , brons, 2014
35	<i>Story of Substitute</i> , brons, 2021
36	<i>Distant Childhood</i> , brons, 2019
37	<i>Dropping the Ball</i> , brons, ijzer, koper, 2016

••• Route tentoonstelling Camille Henrot

Wet Job Bloemenmengsel

Een bijzonder bloemenmengsel werd geselecteerd door Ars Horti en is ook te koop in de museumshop.

Lijst van één- en tweejarige exoten

<i>Anethum graveolens</i>	dille
<i>Borago officinalis</i>	komkommerkruid
<i>Calendula officinalis</i>	goudsbloem
<i>Centaurea cyanus</i> , Syn. <i>Cyanus segetum</i>	korenbloem
<i>Coriandrum sativum</i>	koriander
<i>Cosmos bipinnatus</i>	cosmea
<i>Fagopyrum esculentum</i>	boekweit
<i>Helianthus annuus</i>	zonnebloem
<i>Nigella damascena</i>	juffertje-in-'t-groen
<i>Ornithopus sativus</i>	serradelle
<i>Phacelia tanacetifolia</i>	bijenvoer
<i>Raphanus sativus</i> subsp. <i>oleiferus</i>	bladrammenas
<i>Sinapis alba</i>	mosterd
<i>Trifolium incarnatum</i>	inkarnaatklaver

Lijst van inheemse vaste planten

<i>Matricaria chamomilla</i>	echte kamille
<i>Silene flos-cuculi</i>	echte koekoeksbloem
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	gewoon reukgras
<i>Hieracium aurantium</i>	oranje havikskruid
<i>Cardamine pratensis</i>	pinksterbloem
<i>Daucus carota</i>	wilde peen
<i>Achillea millefolium</i>	duizendblad
<i>Hypochaeris radicata</i>	biggenkruid
<i>Malva sylvestris</i>	groot kaasjeskruid
<i>Scorzoneroïdes autumnalis</i>	vertakte leeuwentand
<i>Leucanthemum vulgare</i>	margriet
<i>Lotus corniculatus</i>	rolklaver
<i>Plantago lanceolata</i>	smalle weegbree
<i>Prunella vulgaris</i>	brunel, bijenkorfje
<i>Ranunculus acris</i>	scherpe boterbloem
<i>Trifolium arvense</i>	hazenpootje
<i>Trifolium repens</i>	witte klaver
<i>Trifolium pratense</i>	rode klaver

Colofon

Tekst: Léa Trudel

Curator: Pieter Boons

Scenografie: Theo De Meyer

Grafisch ontwerp: Mirror Mirror

Tentoonstellingsteam: Sara Weyns, Pieter Boons, Ian Coomans, Raf Lauwers, Eric Servais & team, Rafaëlle Lelièvre, Erik Rombaut, Grietje D'hollander, Floor Wyns, Ann De Block, Louise Govaerts, Marianna Liosi, Léa Trudel, Gabrielle Chardigny, Koen Mertens & team, Cleo Cafmeyer, Derek Biron, Wies Mathieu & team, Theo De Meyer, Margot De Caster, Robby Detobel, Dave Evison, Sophie Nurse, Francisca Frère, Anne-Marie Poels, Jan Bleys, Quinn Latimer, Charles Milomes, Tanya Bourgeois, Veerle Meul, Toon Waroux, Nadia De Vree

De kunstenaar is het hele team van het Middelheimmuseum dankbaar voor de samenwerking in dit project.

Het Middelheimmuseum dankt de kunstenaar, de galerijen, alle bruikleengevers van de tentoonstelling en het Kestner Gesellschaft. Deze tentoonstelling kwam tot stand met de genereuze steun van Hauser & Wirth en kamel mennour.

© ADAGP Camille Henrot. Courtesy of the artist, kamel mennour and Hauser & Wirth

VU: Sara Weyns, Middelheimlaan 61, 2020 Antwerpen, D/2022/0306/47

Vlaanderen
verbeelding werkt

HAUSER & WIRTH

kamel
mennour